

Diebliffet ikke er Spørgsmaal om, det ligger heller ikke i de Indsigelser, jeg har gjort, at jeg vilde, at den lovgivende Magt aldeles skulde bortfalde; den kunde, uagtet de tages til Følge, beholde den ikke uvigtige Gjenstand tilbage. Men jeg troer, at naar Rigsdagen bliver uden Indvirkning paa de vestindiske Sager, navnlig af de Slags, som jeg har nævnt, vil der ikke være noget Tab for Samme, det vilde derimod være høist beklageligt, dersom Sager af det omhandlede Slags, som virkelig ere af den Natur, at de kunde give Anledning til mange Discussioner, skulde komme frem paa Rigsdagen og der blive Gjenstand for en Mængde Bemærkninger, som dog ikke kunde føre til noget gavnligt Resultat, fordi Fleertallet af Rigsdagens Medlemmer jo ikke kjenner eller kunde sætte sig ind i de locale Forhold, som aldeles maae betinge den Lovgivning, som disse fra Moderlandet paa saa mange Maader forskjellige Colonier maae have. Hvad angaaer de Ventilationer, der have fundet Sted, om denne Sag hører under den danske Rigsdag eller ikke, skal jeg henholde mig til, hvad jeg forhen har sagt, og ikke fortsætte disse Ventilationer; jeg skal derfor ikke tillade mig at besvare, hvad den høitagtede Minister yderligere har anført om denne Gjenstand.

Finantsministeren: Da jeg udtryffeligt bemærkede, at den danske Rigsdag, ifølge den Fortolkning af Grundloven, som Regjeringen maa ansee for at være rigtig, for Tiden ikke er i Besiddelse af den fulde Lovgivningsmyndighed, som det ifølge § 3 paatænkes, at den for Fremtiden skal deelagtiggjøres i, kan der naturligviis ikke være Tale om at tabe Noget; men derimod forekommer det mig, at der vel kan være Spørgsmaal om ved en saadan Lov at fraskrive sig ogsaa for Fremtiden at faae Noget dermed at bestille. Det er vistnok et meget relativt Begreb, hvad der kan ansees for at være de vigtigste Sager, og hvad ikke; det maa særlig bedømmes efter de coloniale Forhold, og jeg tilstaaer, at med Hensyn til den overordnede Indsydelse, som Moderlandet i mine Tanker bør reservere sig i Henseende til Colonierne, kan jeg vel finde, at man kan ville fraskrive sig Ret til, ad den sædvanlige Lovgivningsvei at behandle saadanne i og for

sig meget vigtige Anliggender, som Communalvæsenet, Skolevæsenet og Fattigvæsenet paa Colonierne, og dog til samme Tid ikke kan ville fraskrive sig Retten til at ordne Retspleien i det Hele for bemeldte Der. Men der er desuden ogsaa en anden særlig Grund, som taler herimod, den nemlig, at netop de Forhold, som af den ærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) bleve betegnede, staae alle i meget nøie Forbindelse med det coloniale Udgiftsvæsen, forsaavidt dette tillige berører Moderlandets Finantser, og det har været en yderligere Grund for mig til at ønske dem medindbefattede under den almindelige legislative Myndighed. Med Hensyn til den ærede Ordførers Foredrag skal jeg dog bemærke, at jeg ikke troer, at der var nogen Selvmotsigelse i mine Øtringer om Localordninger og dette Begrebs Anvendelse paa det af Udvalget under Nr. 2 stillede Endringsforslag. Jeg bemærkede nemlig udtryffeligt, at jeg paa ingen Maade kunde ansee en Lovbestemmelse, hvorved Hans Majestæt, efterat en Lov om et Colonialraads Dannelselse var givet, senere veelte dette som en blot Localordning, og det troer jeg rigtignok, at man maa give mig Ret i, naar man vil læse § 2 igjennem; thi det er dog vitterligt, at en saadan Anordning, hvorved Kongen deler det engang af Moderlandets Lovgivningsmagt anordnede forsamlede Colonialraad i to; den kan ikke henføres enten til Communalvæsenet eller Skolevæsenet, eller Fattigvæsenet eller Veivæsenet osv. Men derimod sagde jeg, at det forekom mig vel, at der kunde være skellig Anledning til, naar man engang vil gaae ind paa Litra b om at give Kongen en saadan local Anordningsmyndighed, som den, der er nævnt, da tillige ved en særlig Bestemmelse at tilføie, at der ved en lignende Anordning ogsaa kunde tages en Bestemmelse om Colonialraadets Deling; men der er jo stor Forskiel imellem at ansee Noget grundet i en anden Bestemmelse og saa af denne anden Bestemmelse at udlede en skellig Lovgivningsgrund til at give denne yderligere Myndighed, som der i mine Tanker tilfugtes givet Regjeringen ved de 6 Herrer Forslagsstilleres Forslag under Nr. 2. — Den ærede Ordfører har ogsaa troet at finde nogen Modstgelse med